

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
האי לא עשה חבורה היכי דמי?														פ.
לאו כגון שהכהו על ידו וסופו לחזור														פ.
חייב בכולן.	וקתני:													פ.
הכא במאי עסקינן - כגון שחירשו ולא עשה בו חבורה.	אמרי:													פ.
החורש את אביו - נהרג, לפי שאי אפשר לחרישה בלא חבורה, טיפא דדמא נפלה ליה באודניה	והאמר רבה:													פ.
אלא הכא במאי עסקינן - כגון שגילחו.														פ.
גילחו מהדר הדר, והיינו בעיין														פ.
הכא במאי עסקינן - כגון שסכו נשא, דלא הדר	אמרי:													פ.
צער - דאית ליה קרטופני ברישיה וצוחי מהנהו קרטופני														פ.
ריפוי - דבעיא אסויי														פ.
שבת - דהוה מרקידי בי כובי, דבעיא מחוי גוני ארישא ולא מחוי מהנהו קרטופני														פ.
בושת - אין לך בושת גדול מזה.														פ.
ומילתא דבעיא ליה לרבה, פשיטא ליה לאביי להך גיסא, ולרבה להך גיסא														פ.
הכהו על ידו וצמתה וסופה לחזור - אביי אמר: נותן לו שבת גדולה ושבת קטנה	דאתמר: [אביי]													פ.
אינו נותן לו אלא דמי שבתו שבכל יום ויום.	רבא:													פ.
הקוטע יד עבד עברי של חבירו - אביי אמר: נותן לו שבת גדולה לעבד ושבת קטנה לרב	אתמר: [אביי]													פ.
הכל יתן לעבד, וילקח בהן קרקע והרב אוכל פירות.	רבא:													פ.
פשיטא, פחת אצל עצמו ואצל רבו לא פחת, היכי דמי? דפסקיה לריש אוניה או לריש נחירה - הכל לעצמו, פחת אצל רבו - פלוגתא דאביי ורבה.														פ.
בושת - הכל לפי המבייש והמתבייש.														פ.
מני מתניתין? לא רבי מאיר ולא ר' יהודה, אלא ר' שמעון היא														פ.
וכלן רואין אותן כאילו הם בני חורין שירדו מנכסיהם, שהן בני אברהם יצחק ויעקב, דברי ר' מאיר	דתנן: [רבי מאיר]													פ.
הגדול לפי גודלו, והקטן לפי קטנו	רבי יהודה:													פ.
עשירים - רואין אותן כאילו הם בני חורין שירדו מנכסיהם, עניים - כפחותין שבהן	רבי שמעון:													פ.
מני?														פ.
אי רבי מאיר														פ.
מתניתין קתני: הכל לפי המבייש והמתבייש, ורבי מאיר: כולו בהדי הדדי נינהו														פ.
ואי ר' יהודה														פ.
מתניתין קתני: המבייש את הסומא - חייב, ואילו ר' יהודה אומר: סומא אין לו בושת														פ.
אלא לאו רבי שמעון היא														פ.
אפי' תימא ר' יהודה, כי אמר ר' יהודה סומא אין לו בושת - למשקל מיניה, אבל למיתבא ליה יהבינן ליה.														פ.
המבייש את הישן - חייב, וישן שבייש - פטור	והא מדקתני סיפא:													פ.
ולא קתני סומא שבייש פטור, מכלל דלא שנה הכי ולא שנה הכי														פ.
אלא מחוורתא, מתניתין רבי שמעון היא.														פ.
מאן תנא להא דתנו רבנן:														פ.
נתכוון לכייש את הקטן וכייש את הגדול - נותן לגדול דמי בושתו של קטן, לכייש את העבד וכייש את בן חורין - נותן לבן חורין דמי בושתו של עבד	[תנו רבנן]													פ.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O key-מקרא:	statement-מִמְרָא מ challenge-קושי- challenge question-שאלה question answer-תירוץ answer proof-ראיה proof
---	--

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-החובל	מימרא									
הכא נמי דמיכלמו ליה ומיכלם.					!						פז:
הכי קמבעיא ליה: משום כיסופא ידידה הוא, והוא מיית ליה, או דלמא משום בושת משפחה?	רב פפא:				^					◇	פז:
חרש וקטן יש לו בושת, שוטה אין לו בושת	תא שמע:				ז					◇	פז:
אי אמרת בשלמא משום בושת משפחה, היינו דקתני קטן, אלא אי אמרת משום כיסופא ידידה, קטן בר בושת הוא?					ז						פז:
אלא מאי? משום בושת דבני משפחה, אפ"ל שוטה נמי				ז	ז						פז:
שוטה - אין לך בושת גדולה מזו.				!	ז						פז:
מ"מ ניפשוט מינה דמשום בושת משפחה, דאי משום כיסופא, קטן בר כיסופא הוא?					ז					◇	פז:
אין, דמיכלמו ליה ומיכלם	רב פפא:				!					◇	פז:
חרש יש לו בושת, שוטה אין לו בושת, קטן - פעמים יש לו, פעמים אין לו, הא דמיכלמו ליה ומיכלם, הא דמיכלמו ליה ולא מיכלם.	והתניא, רבי:				■						פז:
המבייש את הסומא וכו'.										■	פז:
מתניתין דלא כר' יהודה										■	פז:
סומא אין לו בושת, וכך היה ר' יהודה פוטר מחייבי גלויות ומחייבי מלקיות ומחייבי מיתות ב"ד.	דתניא, ר' יהודה:								■	■	פז: